

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

02.06.2008

Noteikumi nr. 400

Rīgā

Veterinārās prasības akvakultūras dzīvniekiem, no tiem iegūtiem produktiem un to aprītei, kā arī atsevišķu akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimību profilaksei un apkarošanai

(prot. Nr.36 33.§)

Izdoti saskaņā ar
Veterinārmedicīnas likuma
25.panta 1. un 10.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka veterinārās prasības akvakultūras dzīvniekiem, no tiem iegūtajiem produktiem un to aprītei, kā arī atsevišķu akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimību profilaksei un apkarošanai.

2. Noteikumos lietoti šādi termini:

2.1. akvakultūra – ūdensdzīvnieku audzēšana vai kultivēšana, izmantojot metodes, kas paaugstina šo dzīvnieku ražību virs vides dabiskā līmeņa, ja šie dzīvnieki vairošanās vai audzēšanas laikā līdz pat to savākšanai (ieskaitot) atrodas vienas vai vairāku fizisku vai juridisku personu īpašumā;

2.2. akvakultūras nozares uzņēmums – organizatoriski saimnieciska vienība, kurā tiek veiktas darbības, kas saistītas ar akvakultūras dzīvnieku izaudzēšanu, audzēšanu vai turēšanu;

2.3. akvakultūras nozares uzņēmuma operators – fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par šajos noteikumos noteikto prasību ievērošanu tās kontrolē esošajā akvakultūras uzņēmumā;

2.4. ūdensdzīvnieki – *Agnatha* virsklases, *Chondrichthyes* un *Osteichthyes* klases zivis, *Phylum Mollusca* divvāku moluski, *Subphylum Crustacea* vēžveidīgie;

2.5. atzīts pārstrādes uzņēmums – pārtikas uzņēmums, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulas (EK) Nr. [853/2004](#), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (turpmāk – regula (EK) Nr. [853/2004](#)), 4.pantu atzīts akvakultūras dzīvnieku pārstrādei un kam piešķirts atzīšanas numurs;

2.6. atzīta pārstrādes uzņēmuma operators – fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par šajos noteikumos noteikto prasību ievērošanu atzītā pārstrādes uzņēmumā;

2.7. audzētava – akvakultūras nozares uzņēmumā esoša telpa, iežogota platība uzņēmuma teritorijā vai iekārta, kurā akvakultūras dzīvnieki tiek audzēti, lai tos piedāvātu tirgū, izņemot telpu, iežogotu platību vai iekārta, kurā savvaļā noķertos vai ievāktos ūdensdzīvniekus tur nebarotus līdz to nokaušanai un pārtikas produktu iegūšanai;

2.8. audzēšana – akvakultūras dzīvnieku audzēšana audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā;

2.9. divvāku molusku audzēšanas zona – ražošanas vai izklāšanas zona, kurā visi akvakultūras nozares uzņēmumi darbojas kopējā bioloģiskās drošības sistēmā;

2.10. dekoratīvs ūdensdzīvnieks – ūdensdzīvnieks, kuru tur, audzē vai piedāvā tirgū dekoratīviem mērķiem;

2.11. piedāvāšana tirgū – pārdošana, piedāvājums pārdot vai jebkura cita īpašuma tiesību nodošana bez maksas vai par samaksu, kā arī jebkāda akvakultūras dzīvnieku kustība, kas nodrošina iepriekš minēto mērķu īstenošanu;

2.12. audzēšanas zona – saldūdens, jūras, grīvas, kontinentāla vai lagūnas teritorija ar dabiskām divvāku molusku

gultnēm vai vietām, ko izmanto divvāku molusku audzēšanai un no kurām iegūst divvāku moluskus;

2.13. audzētava makšķerēšanai – dīķis vai cita ierīkota ūdenskrātuve, kurā dzīvnieku populāciju uztur amatierzvejai, atjaunojot krājumus ar akvakultūras dzīvniekiem;

2.14. izklāšanas zona – saldūdens, jūra, grīva vai lagūna, kuras robežas ir skaidri noteiktas un iezīmētas ar bojām, stabiem vai citiem fiksētiem līdzekļiem un ko izmanto tikai dzīvu divvāku molusku dabiskai attīrīšanai;

2.15. savvaļas ūdensdzīvnieks – *Agnatha* virsklases ūdensdzīvnieki, *Chondrichthyes* un *Osteichthyes* klases zivis, *Phylum Mollusca* divvāku moluski, *Subphylum Crustacea* vēžveidīgie, kas dzīvo savvaļā un nav akvakultūras dzīvnieki;

2.16. iecirknis – viena vai vairākas audzētavas, uz kurām attiecas kopēja bioloģiskās drošības sistēma un kurās esošajiem ūdensdzīvniekiem ir konkrēts veselības stāvoklis attiecībā uz konkrētas slimības sastopamību;

2.17. kopēja bioloģiskās drošības sistēma – sistēma, kuras ietvaros tiek piemēroti vienādi dzīvnieku veselības uzraudzības, slimību profilakses un slimību kontroles pasākumi;

2.18. buferzona – zona ap inficētu zivju audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu, kurā tiek īstenoti slimību kontroles pasākumi, lai novērstu slimības izplatīšanos;

2.19. slimība – ūdensdzīvnieku inficēšanās ar vienu vai vairākiem slimības ierosinātājiem, kura noris ar vai bez klīniskām pazīmēm;

2.20. jauna slimība – nesen konstatēta slimība, kuras cēlonis var būt un var nebūt noteikts un kura var izplatīties populācijā un starp populācijām (piemēram, tirgojoties ar ūdensdzīvniekiem vai šo dzīvnieku produktiem). Tā ir arī jau pazīstama slimība, kas identificēta jaunā pārnēsātājā sugā, kura nav iekļauta šo noteikumu 1.pielikumā kā uzņēmīga suga;

2.21. infekcija – tāda slimības ierosinātāja klātbūtne pārnēsātājā sugā, kas vairojas vai citādi attīstās, vai ir latentā stāvoklī;

2.22. neizmantošana – slimību kontroles pasākumi, kuru laikā audzētava tiek atbrīvota no ūdens, kurā mituši akvakultūras dzīvnieki, vai audzētavas atbrīvošana no akvakultūras dzīvniekiem, kas ir uzņēmīgi pret noteiktu slimības ierosinātāju vai spēj pārnēsāt šīs slimības ierosinātāju;

2.23. slimības neskarta zona vai iecirknis – zona vai iecirknis, kuru Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests) ir pasludinājis par slimības neskartu;

2.24. epizootoloģiska vienība – ūdensdzīvnieku grupa, kuru konkrētā teritorijā apdraud viens slimības ierosinātājs. Apdraudējumu var radīt kopīga ūdens vide vai pārvaldības prakse, kas rada iespēju vienas dzīvnieku grupas slimības izraisītājam strauji pāriet uz citu dzīvnieku grupu;

2.25. turpmāka pārstrāde – akvakultūras dzīvnieku pārstrāde pirms lietošanas pārtikā, ko veic, izmantojot metodes un tehnoloģijas, kuras ietekmē anatomisko veselumu (piemēram, asiņu notecināšana, ķidāšana, galvas nogriešana, griešana šķēlēs, filejas atdalīšana) un kuras rada atkritumus vai blakusproduktus, kas var radīt slimību izplatīšanās risku;

2.26. mirstības pieaugums – ūdensdzīvnieku nāves gadījumi, ja kopējā mirstība būtiski pārsniedz tādu līmeni, ko uzskata par normālu audzētavai vai divvāku molusku audzēšanas zonai noteiktos apstākļos. Par to, kas ir mirstības pieaugums, lemj audzētājs kopā ar dienesta amatpersonu;

2.27. inficēta zona, inficēts iecirknis – zona vai iecirknis, kur konstatēta infekcijas slimība;

2.28. karantīna – ūdensdzīvnieku grupas turēšana izolēti, novēršot tiešu vai netiešu kontaktu ar citiem ūdensdzīvniekiem. Izolāciju veic, lai noteiktā laikposmā šo grupu novērotu, veiktu attiecīgas analīzes, apstrādi un notekūdeņu attīrīšanu;

2.29. uzņēmīga suga – dzīvnieku suga, kurai inficēšanās ar infekcijas slimības ierosinātāju ir konstatēta dabīgā ceļā vai tiek pierādīta eksperimentāli, atveidojot dabīgos inficēšanās ceļus;

2.30. slimības pārnēsātājs – dzīvnieku suga, kas nav uzņēmīga pret slimības ierosinātāju, bet spēj izplatīt infekciju, nododot patogēnus no vienas dzīvnieku sugas otrai;

2.31. zona – precīza ģeogrāfiska teritorija ar homogēnu hidroloģisko sistēmu, ko veido ūdens sateces laukuma daļa no tās avota līdz dabiskai vai mākslīgai barjerai, kura novērš ūdensdzīvnieku migrāciju uz augšu no zemākiem ūdens sateces laukuma posmiem, vai viss ūdens sateces laukums no avota līdz ietekai, vai vairāki ūdens sateces laukumi, arī to ietekas, ja tās epizootoloģiski saistās ar ūdens sateces laukumu;

2.32. Eiropas Kopienas dabiskie ūdeņi – Eiropas Savienības dalībvalstu robežās esošas dabiskā ceļā izveidojušās (bez cilvēku darbaspēka palīdzības) ūdensteces (upes, strauti, kanāli vai to daļas), ūdenstilpes (ezeri, dīķi, ūdenskrātuves vai to daļas), kā arī pārejas ūdeņi vai piekrastes ūdeņu posmi;

2.33. kontinentāla audzētava – teritorijas daļa akvakultūras dzīvnieku audzēšanai, kas ietver:

2.33.1. visu sateces baseinu no ūdensteču iztekām līdz estuāram vai vairāk nekā vienu sateces baseinu, kurā zivis tiek audzētas, turētas vai zvejotas un ko var aptvert buferzona;

2.33.2. daļu sateces baseina no ūdensteču iztekas līdz dabīgam vai mākslīgam aizsprostam, kas novērš zivju migrāciju no ūdensteces daļas leļpus aizsprosta un ko var aptvert buferzona;

2.34. tradicionālā ekstensīvā lagūnu akvakultūras prakse – gliemju audzēšana seklā jūras, grīvas vai lagūnas līcī,

ko no jūras vai okeāna atdala smilšu sēres un kura robežas ir skaidri noteiktas un iezīmētas ar bojām, stabiem vai citiem fiksētiem līdzekļiem, ja šo teritoriju izmanto tikai dzīvu gliemju dabiskai attīrīšanai;

2.35. komerciāls izmērs – akvakultūras dzīvnieka svars un ķermeņa lielums, kādā ir racionāli nogalināt akvakultūras dzīvnieku pārstrādei, lai iegūtu pārtikas produktus.

3. Noteikumi neattiecas uz:

3.1. dekoratīvajiem ūdensdzīvniekiem, kurus audzē akvārijos nekomerciālā nolūkā;

3.2. savvaļas ūdensdzīvniekiem, kurus noķer vai savāc izmantošanai pārtikas aprītē;

3.3. ūdensdzīvniekiem, kurus noķer, lai no tiem iegūtu zivju miltus, zivju barību, zivju eļļu un citus līdzīgus produktus.

4. Šo noteikumu 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13.punkts, II, III un XII nodaļa neattiecas uz dekoratīvajiem ūdensdzīvniekiem, kurus komerciālā nolūkā tur zooveikalos, dārzu centros, dārzu dīķos, akvārijos vai tos tur vairumtirgotāji, nodrošinot, lai:

4.1. ūdensdzīvnieki nenonāktu kontaktā ar Eiropas Kopienas dabiskajiem ūdeņiem;

4.2. notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, kas uzstādītas ūdensdzīvnieku turēšanas vietās, samazinātu līdz minimumam infekcijas slimību iekļūšanas iespējamību Eiropas Kopienas dabiskajos ūdeņos.

5. Noteikumu uzraudzību un kontroli veic dienests saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulas (EK) Nr.[882/2004](#) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem, 3.pantu. Uzraudzība un kontrole ietver regulāras inspekcijas, apmeklējumus, revīzijas un, ja nepieciešams, paraugu ņemšanu katrā akvakultūras nozares uzņēmumā, ņemot vērā riskus, kas var rasties attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku inficēšanos ar infekcijas slimībām. Dienests uzraudzību un kontroli veic šo noteikumu XIV nodaļā un 2.pielikumā noteiktajā kārtībā.

6. Dienests veic akvakultūras nozares uzņēmumu individuālu atzīšanu un piešķir individuālu atzīšanas numuru atbilstoši šo noteikumu 9.punktā minētajām prasībām. Vairākiem akvakultūras nozares uzņēmumiem vienlaikus veic atzīšanu grupā, ja tajos iegūst divvāku moluskus un ja šie akvakultūras nozares uzņēmumi atrodas vienā divvāku molusku audzēšanas zonā. Divvāku molusku nosūtīšanas centriem, attīrīšanas centriem un līdzīgiem akvakultūras nozares uzņēmumiem nepieciešama individuāla atzīšana. Grupā atzītiem vairākiem akvakultūras nozares uzņēmumiem piešķir vienu individuālu atzīšanas numuru.

7. Dienests veic pārstrādes uzņēmumu atzīšanu un piešķir individuālu atzīšanas numuru atbilstoši šo noteikumu 9.punktā minētajām prasībām, ja attiecīgais pārstrādes uzņēmums nodarbojas ar akvakultūras dzīvnieku kaušanu, lai kontrolētu slimību izplatīšanos.

8. Fiziskā vai juridiskā persona iesniedz iesniegumu dienestā, lai reģistrētu:

8.1. iekārtas un aprīkojumu, kas nav atzīts par akvakultūras nozares uzņēmumu, ja ūdensdzīvnieki tajā tiek turēti bez nodoma piedāvāt tos tirgū (šī prasība neattiecas uz privātpersonu īpašumā esošiem akvārijiem);

8.2. audzētavas makšķerēšanai;

8.3. akvakultūras nozares uzņēmumus, kas piedāvā tirgū akvakultūras dzīvniekus lietošanai pārtikā saskaņā ar regulas (EK) Nr.[853/2004](#) 1.panta 3.punkta "c" apakšpunktu.

9. Dienests šo noteikumu 6. un 7.punktā minētos atzīšanas numurus piešķir tādiem akvakultūras nozares uzņēmumiem vai pārstrādes uzņēmumiem, kuri:

9.1. ir izveidojuši pasākumu kopumu, kas nodrošina šajos noteikumos minēto prasību izpildi;

9.2. atrodas dienesta uzraudzībā;

9.3. pilda šo noteikumu 14., 15., 16., 17., 18., 19. un 20.punktā minētās prasības.

10. Dienests akvakultūras nozares uzņēmumu vai pārstrādes uzņēmumu neatzīst un atzīšanas numuru nepiešķir, ja uzņēmumu darbība var radīt nepieļaujamu risku infekcijas slimību izplatībai uz citām audzētavām, divvāku molusku audzēšanas zonām vai šo uzņēmumu tuvumā esošiem savvaļas ūdensdzīvnieku resursiem. Dienesta amatpersona pirms lēmuma pieņemšanas par atzīšanas procesa pārtraukšanu un atzīšanas numura neizsniegšanu, ņemot vērā epizootoloģisko situāciju akvakultūras nozares uzņēmumā vai pārstrādes uzņēmumā, nosaka riska mazināšanas pasākumus, kā arī attiecīgās darbības organizēšanu citā vietā. Dienesta amatpersona atzīšanas numuru piešķir, ja akvakultūras nozares uzņēmuma vai pārstrādes uzņēmuma operators veic visus infekcijas slimību izplatīšanās riska

mazināšanas pasākumus.

11. Akvakultūras nozares uzņēmuma operators iesniedz dienestā, un dienests ievada attiecīgajā mājaslapā internetā šādu informāciju (tā ir publiski pieejama):

11.1. pirms akvakultūras nozares uzņēmuma darbības uzsākšanas:

11.1.1. akvakultūras nozares uzņēmuma nosaukums, adrese un kontaktinformācija (tālruna, faksa numurs un e-pasta adrese);

11.1.2. akvakultūras nozares uzņēmuma reģistrācijas numurs vai atzīšanas numurs;

11.1.3. akvakultūras nozares uzņēmuma (audzētavas) ģeogrāfiskais stāvoklis (izmanto piemērotu koordinātu sistēmu par visām audzētavām (GIS koordinātas));

11.1.4. akvakultūras nozares uzņēmuma (audzētavas) mērķis un audzēšanas tips (kultūras sistēmas vai iekārtu tips), maksimālais ražošanas apjoms, ja tas tiek regulēts;

11.1.5. kontinentālajām audzētavām, kā arī nosūtīšanas un attīrīšanas centriem norāda sīku informāciju par audzētavas ūdens piegādi un izplūdi;

11.1.6. akvakultūras nozares uzņēmumā (audzētavā) audzēto akvakultūras dzīvnieku sugas. Audzētavas, kuras audzē vairākas akvakultūras dzīvnieku sugas, vai dekoratīvo ūdensdzīvnieku audzētavas norāda, vai kāda no šīm sugām ir uzņēmīga pret šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām vai ir šo slimību pārnēsātāja;

11.1.7. ja atzīšanu piešķir divvāku molusku audzēšanas zonai, šo noteikumu 11.1.apakšpunktā minēto informāciju iesniedz par visiem akvakultūras nozares uzņēmumiem, kas darbojas vienā divvāku molusku audzēšanas zonā;

11.2. akvakultūras nozares uzņēmuma darbības laikā:

11.2.1. akvakultūras dzīvnieku veselības stāvoklis (piemēram, vai audzētava ir infekcijas slimības neskarta). Informāciju iesniedz divu nedēļu laikā pēc pārbaudes;

11.2.2. vai audzētavā ir ieviesta slimību kontroles programma, lai sasniegtu slimības neskartas audzētavas statusu. Informāciju iesniedz divu nedēļu laikā pēc programmas ieviešanas sākuma;

11.2.3. vai audzētava ir pasludināta par inficētu ar kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām. Informāciju iesniedz nekavējoties pēc audzētavas pasludināšanas par inficētu.

12. Pārstrādes uzņēmuma operators iesniedz dienestā un dienests ievada attiecīgajā mājaslapā internetā šādu informāciju (tā ir publiski pieejama):

12.1. pārstrādes uzņēmuma nosaukums, adrese un kontaktinformācija (tālruna, faksa numurs un e-pasta adrese);

12.2. pārstrādes uzņēmuma reģistrācijas numurs vai atzīšanas numurs;

12.3. pārstrādes uzņēmuma ģeogrāfiskais stāvoklis (izmanto piemērotu koordinātu sistēmu (GIS koordinātas));

12.4. informācija par pārstrādes uzņēmuma notekūdeņu attīrīšanas sistēmām (notekūdeņu attīrīšanas veids, notekūdeņu attīrīšanas sistēmas uzbūve, laboratoriskie izmeklējumi par izplūstošo attīrīto notekūdeņu kvalitāti, atkritumproduktu (ja tādi ir) iznīcināšanas vieta);

12.5. pārstrādes uzņēmumā pārstrādātās akvakultūras dzīvnieku sugas.

13. Dienests izskata dokumentus, veic pārstrādes uzņēmumu un akvakultūras nozares uzņēmumu atzīšanu, reģistrē pārstrādes uzņēmumus un akvakultūras nozares uzņēmumus, kā arī piešķir tiem atzīšanas numuru saskaņā ar normatīvajiem aktiem par pārtikas uzņēmumu darbības atzīšanas un reģistrācijas kārtību.

II. Akvakultūras nozares uzņēmuma operatora, pārstrādes uzņēmuma operatora un pārvaldātāja kompetence

14. Akvakultūras nozares uzņēmuma operators veic uzskaiti par:

14.1. visu veidu akvakultūras dzīvnieku un to produktu kustību gan uz audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu, gan no tās;

14.2. mirstību katrā epizootoloģiskajā vienībā atbilstoši ražošanas veidam;

14.3. akvakultūras dzīvnieku veselības uzraudzības rezultātiem, kurus iegūst saskaņā ar šo noteikumu 19. un 20.punktu.

15. Atzīta pārstrādes uzņēmuma operators veic uzskaiti par visu akvakultūras dzīvnieku un to produktu kustību uzņēmumu un no tā.

16. Pārvaldājot akvakultūras dzīvniekus, pārvaldātājs veic uzskaiti par:

16.1. akvakultūras dzīvnieku mirstību pārvaldāšanas laikā atbilstoši transporta veidam un pārvaldājamo dzīvnieku

sugai;

16.2. akvakultūras dzīvnieku pārvadāšanas laikā apmeklētajām audzētavām, divvāku molusku audzēšanas zonām un pārstrādes uzņēmumiem;

16.3. visiem ūdens nomaīņas gadījumiem pārvadāšanas laikā, kā arī par ūdens ņemšanas vietām un ūdens izliešanas vietām.

17. Akvakultūras nozares uzņēmuma operators šo noteikumu 14.1.apakšpunktā minēto uzskaiti veic veidā, kas nodrošina izcelsmes vietas un galamērķa vietas izsekojamību.

18. Akvakultūras nozares uzņēmuma operators un atzīta pārstrādes uzņēmuma operators uzņēmumā seko normatīvo aktu ievērošanai higiēnas jomā, lai novērstu infekcijas slimību ievēšanu un izplatību.

19. Visās audzētavās un divvāku molusku audzēšanas zonās akvakultūras nozares uzņēmuma operators slēdz līgumu ar praktizējošu veterinārārstu, lai izveidotu un īstenotu akvakultūras dzīvnieku veselības uzraudzības shēmu atbilstoši šo noteikumu 2.pielikumam.

20. Šo noteikumu 19.punktā minēto akvakultūras dzīvnieku veselības uzraudzības shēmu veido tā, lai konstatētu:

20.1. mirstības pieaugumu visās audzētavās un divvāku molusku audzēšanas zonās atbilstoši ražošanas veidam;

20.2. šo noteikumu 1.pielikumā minētās infekcijas slimības, kā arī pret tām uzņēmīgās akvakultūras dzīvnieku sugas.

III. Veterinārās prasības akvakultūras dzīvnieku un no tiem iegūtu produktu piedāvāšanai tirgū

21. Šajā nodaļā noteiktās prasības attiecas uz šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām un uzņēmīgajām akvakultūras dzīvnieku sugām. Akvakultūras dzīvnieku īpašnieks vai turētājs nodrošina, lai akvakultūras dzīvnieku un to produktu laišana tirgū neapdraudētu ūdensdzīvnieku veselības stāvokli attiecībā uz šo noteikumu 1.pielikumā minētajām akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimībām (netiek izplatītas akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimības ūdensdzīvnieku populācijā).

22. Akvakultūras dzīvniekus un to produktus, kuri neatbilst šajā nodaļā noteiktajām prasībām, atļauts piedāvāt tirgū izmantošanai zinātniskiem mērķiem (pētījumi, testi un citas līdzvērtīgas darbības, kuru mērķis ir veikt izpēti, kas nav saistīta ar dzīvu akvakultūras dzīvnieku un no tiem iegūtu pārtikas produktu iegūšanu un izplatīšanu pārtikas aprītē). Dienests veic šādu dzīvnieku periodisku kontroli, lai tās laikā novērotu, vai akvakultūras dzīvnieki nerada pastiprinātus infekcijas slimību izplatīšanās draudus galamērķa teritorijā vai tranzīta punktus.

23. Šo noteikumu 22.punktā minētos akvakultūras dzīvniekus atļauts izplatīt starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, ja iesaistīto dalībvalstu kompetentās institūcijas, kas kontrolē akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimības, ir informētas par šādu akvakultūras dzīvnieku pārvadāšanu un tirdzniecību ar tiem.

24. Akvakultūras dzīvnieku pārvadāšanas laikā:

24.1. veic infekcijas slimību profilakses pasākumus, lai pārvadāšanas laikā nemainītos pārvadājamo akvakultūras dzīvnieku veselības stāvoklis un samazinātu infekcijas slimību izplatīšanās iespēju;

24.2. nodrošina apstākļus, kas neapdraud galamērķa teritorijā un tranzīta punktus dzīvojošo akvakultūras dzīvnieku veselības stāvokli;

24.3. visas ūdens nomaīņas veic tādās vietās un apstākļos, kas neapdraud pārvadājamo akvakultūras dzīvnieku veselības stāvokli, ūdensdzīvnieku veselības stāvokli ūdens nomaīņas vietā un ūdensdzīvnieku veselības stāvokli galamērķa vietā. Ūdens nomaīņas vietās ievēro šādas prasības:

24.3.1. izmantoto ūdeni pakļauj apstrādei, kuras laikā tiek iznīcināti infekcijas slimību ierosinātāji, un pēc tā nonākšanas apkārtējā vidē netiek ietekmēti ūdensdzīvnieku veselības stāvoklis;

24.3.2. nomaināmais ūdens nesatur infekcijas slimību ierosinātājus, kas var inficēt pārvadājamās akvakultūras dzīvniekus un dzīvniekus galamērķa teritorijā.

25. Akvakultūras dzīvnieku īpašnieks vai turētājs nodrošina tādu akvakultūras dzīvnieku piedāvāšanu tirgū (ievēšanu Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kas pasludināts par infekcijas slimības neskartu vai uz ko attiecas infekcijas slimības uzraudzības vai apkarošanas programma), kuriem ir atbilstošs veselības stāvoklis (sertifikācija), ja šie dzīvnieki tiek izmantoti kādam no šādiem mērķiem:

25.1. audzēšanai vai krājumu atjaunošanai;

25.2. turpmākai apstrādei pirms lietošanas pārtikā (izņemot zivis, kas ir nokautas un atbrīvotas no iekšējiem orgāniem (ķidātas) pirms nosūtīšanas, vai divvāku moluskus un vēžveidīgos, kas ir nosūtīti kā neapstrādāti vai apstrādāti produkti).

26. Dienests akvakultūras dzīvnieku veselības sertifikāciju veic pirms to piedāvāšanas tirgū, kad akvakultūras dzīvniekiem atļauj atstāt zonu, kas pakļauta šo noteikumu 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63., 64., 65., 66. un 67.punktā noteiktajiem kontroles un apkarošanas pasākumiem.

27. Dienests par akvakultūras dzīvnieku kustību paziņo datorizētajā sistēmā (Eiropas Savienības elektroniskās informācijas apmaiņas sistēma), ja:

27.1. pārvadāšanai nepieciešams veterinārais (veselības) sertifikāts un akvakultūras dzīvniekus pārvieto no Latvijas uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti;

27.2. pārvadāšanai nav nepieciešams veterinārais (veselības) sertifikāts un dzīvus akvakultūras dzīvniekus pārvadā no Latvijas uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti audzēšanai vai krājumu atjaunošanai.

28. Akvakultūras dzīvnieku īpašnieks vai turētājs nodrošina, lai akvakultūras dzīvnieki, ko piedāvā tirgū audzēšanai:

28.1. būtu klīniski veseli;

28.2. netiktu iegūti audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā, kur konstatēti nenoskaidroti paaugstinātas mirstības gadījumi, izņemot gadījumus, ja ir veikta infekcijas slimību izplatīšanās riska izvērtēšana un akvakultūras dzīvnieki tiek iegūti audzētavas daļā vai divvāku molusku audzēšanas zonā, kas ir neatkarīga no epizootoloģiskās vienības, kurā noticis mirstības pieaugums.

29. Nav atļauts piedāvāt tirgū audzēšanai vai krājumu atjaunošanai akvakultūras dzīvniekus, kas iegūti akvakultūras nozares uzņēmumā, kurā konstatēts akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimības uzliesmojums vai ir aizdomas par šādas infekcijas slimības klātbūtni.

30. Akvakultūras dzīvnieku īpašnieks vai turētājs nodrošina, lai akvakultūras dzīvnieki, kurus piedāvā krājumu atjaunošanai savvaļā un audzētavās makšķerēšanai:

30.1. būtu klīniski veseli;

30.2. nebūtu iegūti audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā, kur konstatēti nenoskaidroti paaugstinātas mirstības gadījumi, izņemot gadījumu, ja veikta infekcijas slimību izplatīšanās riska izvērtēšana un akvakultūras dzīvnieki tiek iegūti audzētavas daļā vai divvāku molusku audzēšanas zonā, kas ir neatkarīga no epizootoloģiskās vienības, kurā noticis mirstības pieaugums;

30.3. būtu iegūti audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā, kuras veselības stāvoklis ir līdzvērtīgs to ūdeņu veselības stāvoklim, kur akvakultūras dzīvniekus izlaidīs, vai akvakultūras dzīvnieki būtu iegūti zonā vai iecirknī, kas saskaņā ar šo noteikumu XII un XIII nodaļā noteiktajām prasībām ir pasludināts par infekcijas slimības neskartu.

31. Lai Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kas pasludināts par konkrētas infekcijas slimības neskartu zonu vai iecirkni (izpildītas šo noteikumu XII un XIII nodaļā minētās prasības), varētu ieviest pret šo slimību uzņēmīgus akvakultūras dzīvniekus audzēšanai vai krājumu atjaunošanai, ievedamo akvakultūras dzīvnieku izcelsmes vietai jābūt tādai Eiropas Savienības dalībvalstij, zonai vai iecirknim, kas ir pasludināts par konkrētas infekcijas slimības neskartu.

32. Šo noteikumu 31.punktā minēto nosacījumu nepiemēro, ja zinātniski pierādīts, ka pret konkrēto infekcijas slimības ierosinātāju uzņēmīgās akvakultūras dzīvnieku sugas noteiktās attīstības stadijās šo slimību nepārnēsā.

33. Dienests veic kontroli akvakultūras dzīvnieku sugām, kas nav minētas šo noteikumu 1.pielikumā, ja saskaņā ar zinātniskiem pētījumiem vai praktisko pieredzi iegūtie dati apliecina, ka attiecīgās sugas akvakultūras dzīvnieki var pārnest kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām.

34. Šo noteikumu 33.punktā minētos akvakultūras dzīvniekus atļauts ievest audzēšanai vai krājumu atjaunošanai zonā vai iecirknī, kas pasludināts par konkrētas infekcijas slimības neskartu, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

34.1. infekcijas slimību pārnēsātājas dzīvnieku sugas izcelsmes vieta ir tāda Eiropas Savienības dalībvalsts, zona vai iecirknis, kas ir pasludināts par konkrētas infekcijas slimības neskartu;

34.2. infekcijas slimību pārnēsātājas dzīvnieku sugas ir turētas karantīnas iekārtā vai ūdenī, kas ir konkrētā infekcijas slimības ierosinātāja neskarts, tik ilgi, lai novērstu infekcijas slimības pārnesanu, bet ne mazāk kā divas nedēļas.

35. Akvakultūras dzīvniekus, kas ir uzņēmīgi pret kādu no šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neeksotiskajām infekcijas slimībām, un šādu akvakultūras dzīvnieku produktus atļauts piedāvāt tirgū turpmākai apstrādei Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kas ir pasludināts par konkrētās infekcijas slimības neskartu, ja šie akvakultūras dzīvnieki un to produkti atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

35.1. akvakultūras dzīvnieku izcelsmes vieta ir Eiropas Savienības dalībvalsts, zona vai iecirknis, kas ir pasludināts par konkrētās infekcijas slimības neskartu;

35.2. akvakultūras dzīvnieku produkti ir pārstrādāti atzītā pārstrādes uzņēmumā higiēniski tīros apstākļos, kas noteikti normatīvajos aktos par pārtikas produktu higiēnu un nepieļauj infekcijas slimību izplatīšanos;

35.3. zivis pirms nosūtīšanas ir nokautas un izķidātas;

35.4. divvāku moluski un vēžveidīgie no to izcelsmes vai pirmapstrādes vietas tiek nosūtīti kā neapstrādāti vai pārstrādāti produkti.

36. Dzīvus akvakultūras dzīvniekus, kas ir uzņēmīgi pret kādu no šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neeksotiskajām infekcijas slimībām, piedāvāt tirgū turpmākai pārstrādei Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kas ir pasludināts par konkrētās infekcijas slimības neskartu, atļauts, ja tos uzglabā pārstrādes vietā ne ilgāk kā septiņas dienas un ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

36.1. akvakultūras dzīvnieku izcelsmes vieta ir Eiropas Savienības dalībvalsts, zona vai iecirknis, kas pasludināts par konkrētās infekcijas slimības neskartu;

36.2. tos ne ilgāk kā vienu mēnesi tur nosūtīšanas centrā vai attīrīšanas centrā, kas aprīkots ar notekūdeņu attīrīšanas sistēmu, kura ir spējīga deaktivēt konkrētos patogēnus vai kuras notekūdeņi ir pakļauti apstrādei, kas samazina iespējamību pārnest slimību uz dabiskajām ūdenstilpēm.

37. Akvakultūras dzīvniekus, kuri uzņēmīgi pret šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām, kā arī šo akvakultūras dzīvnieku produktus, kurus piedāvā tirgū lietošanai pārtikā bez turpmākās apstrādes, iesaiņo mazumtirdzniecības iesaiņojumā, kas atbilst regulā (EK) Nr.[853/2004](#) minētajiem noteikumiem par iesaiņojumu un marķēšanu.

38. Dzīvus divvāku moluskus un vēžveidīgos, kuri ir uzņēmīgi pret kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām, atļauts uz laiku izlaist Eiropas Savienības akvakultūras audzētavās, ievest nosūtīšanas centros, attīrīšanas centros vai līdzīgos uzņēmumos, ja moluskus un vēžveidīgos uzglabā pārstrādes vietā ne ilgāk kā septiņas dienas un ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

38.1. akvakultūras dzīvnieku izcelsmes vieta ir Eiropas Savienības dalībvalsts, zona vai iecirknis, kas pasludināts par konkrētās infekcijas slimības neskartu;

38.2. tos ne ilgāk kā vienu mēnesi tur nosūtīšanas centrā vai attīrīšanas centrā, kas aprīkots ar notekūdeņu attīrīšanas sistēmu, kas spējīga deaktivēt konkrētos patogēnus vai kuras notekūdeņi ir pakļauti citai apstrādei, kas līdz pieņemamam līmenim samazina iespējamību pārnest slimību uz dabiskajām ūdenstilpēm.

39. Savvaļas ūdensdzīvniekus, kuri ir uzņēmīgi pret kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām un ir noķerti Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kas nav pasludināts par konkrētās infekcijas slimības neskartu, dienesta amatpersonas uzraudzībā ievieto karantīnā tik ilgi, kamēr līdz pieņemamam līmenim samazinās slimības pārnesanas iespējamība. Pēc karantīnas laika beigām ūdensdzīvniekus izlaiž audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā, kura atrodas Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kas ir pasludināts par attiecīgās infekcijas slimības neskartu.

40. Tradicionālā ekstensīvā lagūnu akvakultūras prakse atļauta bez šo noteikumu 39.punktā minētās ievietošanas karantīnā, ja veikts riska novērtējums un atzīts, ka iespējamība inficēties nav lielāka par tādu, kāda rastos, piemērojot šo noteikumu 39.punktu.

41. Dekoratīvos ūdensdzīvniekus atļauts piedāvāt tirgū, ja tie neapdraud ūdensdzīvnieku veselību attiecībā uz inficēšanos ar citām infekcijas slimībām, kas nav minētas šajos noteikumos, un netiek izplatītas šo noteikumu 1.pielikumā minētās infekcijas slimības.

IV. Akvakultūras dzīvnieku un to produktu ievēšana no valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis

42. Akvakultūras dzīvniekus un to produktus ievie Latvijā no valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, vai šādu valstu daļām, kuras iekļautas Eiropas Komisijas sagatavotajā un publicētajā sarakstā.

43. Visiem akvakultūras dzīvnieku un to produktu sūtījumiem no valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, vai to daļām ir pievienots veterinārais (veselības) sertifikāts, kurš apstiprina, ka sūtījums atbilst:

43.1. šajos noteikumos noteiktajām prasībām;

43.2. visiem importa nosacījumiem, ko nosaka Eiropas Komisija;

43.3. prasībām, kas noteiktas citos normatīvajos aktos par sabiedrības un dzīvnieku veselību.

V. Paziņošana par infekcijas slimībām un akvakultūras dzīvnieku un ūdensdzīvnieku infekcijas slimību kontroles pasākumi

44. Akvakultūras dzīvnieku īpašnieks vai turētājs, pārstrādes uzņēmuma īpašnieks, praktizējošs veterinārārsts, laboratorijas vadītāja pilnvarota persona vai jebkura cita persona, kurai ir kontakts ar akvakultūras vai ūdensdzīvniekiem, šī persona akvakultūras dzīvniekus kopj vai pavada tos pārvadāšanas laikā, nekavējoties ziņo dienesta teritoriālajai struktūrvienībai par:

44.1. aizdomām par saslimšanu ar šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām;

44.2. konstatēto saslimšanu ar šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām;

44.3. akvakultūras dzīvnieku mirstības pieaugumu.

45. Dienests 24 stundu laikā informē Eiropas Komisiju, pārējās Eiropas Savienības dalībvalstis un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstis, ja apstiprinājušās aizdomas par:

45.1. kādu no šo noteikumu 1.pielikuma pirmajā daļā minētajām eksotiskajām infekcijas slimībām;

45.2. kādu no šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neeksotiskajām infekcijas slimībām, ja pirms tam Latvijas teritorija, zona vai iecirknis ir bijis pasludināts par konkrētās infekcijas slimības neskartu teritoriju, zonu vai iecirkni.

46. Ja ir aizdomas par kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kurā akvakultūras dzīvnieku veselības stāvoklis attiecībā uz minēto slimību atbilst šo noteikumu 3.pielikumā noteiktajai I vai III kategorijai:

46.1. dienesta amatpersona ņem paraugus un nosūta tos uz references laboratoriju;

46.2. dienesta amatpersona līdž analīžu rezultātu saņemšanai audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu uzrauga un veic kontroles pasākumus, lai novērstu slimības izplatīšanos uz citiem ūdensdzīvniekiem vai akvakultūras dzīvniekiem;

46.3. līdž analīžu rezultātu saņemšanai skartajā audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā aizliegts ievest vai izvest no tās akvakultūras dzīvniekus, izņemot gadījumu, ja dienesta amatpersona ir devusi rakstisku atļauju;

46.4. dienesta amatpersona veic epizootoloģisko izmeklēšanu saskaņā ar šo noteikumu 47. un 48.punktu.

47. Epizootoloģisko izmeklēšanu veic, ja laboratoriskajos izmeklējumos konstatēta saslimšana ar kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām:

47.1. eksotiskajām infekcijas slimībām Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī;

47.2. neeksotiskajām infekcijas slimībām Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kurā akvakultūras dzīvnieku veselības stāvoklis attiecībā uz konstatēto infekcijas slimību atbilst šo noteikumu 3.pielikumā noteiktajai I vai III kategorijai.

48. Epizootoloģisko izmeklēšanu veic, lai:

48.1. noteiktu iespējamo infekcijas slimības izcelsmes avotu un pārnēsātājus faktorus;

48.2. pārbaudītu, vai akvakultūras dzīvnieki ir atstājuši audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu attiecīgajā laikposmā pirms aizdomu paziņošanas par inficēšanos;

48.3. izpētītu, vai nav inficētas arī citas audzētavas vai divvāku molusku audzēšanas zonas.

49. Ja šo noteikumu 48.punktā minētajā epizootoloģiskajā izmeklēšanā konstatēts, ka infekcijas slimība var būt izplatījusies vienā vai vairākās audzētavās, divvāku molusku audzēšanas zonās vai atklātos ūdeņos, minētajās vietās veic šādus pasākumus:

49.1. dienesta amatpersona ņem paraugus un nosūta tos uz references laboratoriju;

49.2. līdz analīžu rezultātu saņemšanai dienesta amatpersona uzdod akvakultūras dzīvnieku īpašniekam vai turētājam veikt ierobežojošus pasākumus, lai novērstu slimības izplatīšanos uz citiem ūdensdzīvniekiem vai akvakultūras dzīvniekiem, un kontrolē to izpildi;

49.3. līdz analīžu rezultātu saņemšanai skartajā audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā aizliegts ievest vai izvest no tās akvakultūras dzīvniekus, izņemot gadījumu, ja dienesta amatpersona ir devusi rakstisku atļauju;

49.4. dienesta amatpersona veic epizootoloģisko izmeklēšanu saskaņā ar šo noteikumu 47. un 48.punktu.

50. Ja infekcijas slimības skartā teritorija ir plašs ūdens sateces baseins vai piekrastes rajons, dienests šo noteikumu 49.punktā minētos pasākumus ierobežo līdz mazākai teritorijai, kura atrodas par inficēšanos aizdomās turētās audzētavas vai divvāku molusku audzēšanas zonas tuvumā un kura ir pietiekami liela, lai garantētu infekcijas slimības ierobežošanu.

51. Dienests par aizdomām attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku inficēšanos informē kompetentās iestādes, kuras veic dzīvnieku infekcijas slimību kontroles un uzraudzības funkcijas kaimiņos esošajās Eiropas Savienības dalībvalstīs un valstīs, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis.

52. Dienests atceļ šo noteikumu 46.2., 46.3. un 46.4.apakšpunktā noteiktos ierobežojošos pasākumus, ja laboratoriskajos izmeklējumos netiek konstatēta saslimšana ar kādu no infekcijas slimībām.

VI. Kontroles un apkaršanas pasākumi pēc eksotisko infekcijas slimību konstatēšanas akvakultūras dzīvniekiem

53. Pēc tam, kad konstatēta akvakultūras dzīvnieku inficēšanās ar eksotisku infekcijas slimību un references laboratorijā apstiprināta diagnoze:

53.1. dienests audzētavai vai divvāku molusku audzēšanas zonai nosaka šajā nodaļā minētos ierobežojumus un pasludina to par inficētu;

53.2. dienests ap inficēto audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu izveido buferzonu, kurā ir aizsardzības zona un uzraudzības zona (zonu lielumu nosaka atbilstoši infekcijas slimības izplatīšanās iespējām);

53.3. audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā pārtrauc krājumu atjaunošanu, bet buferzonā nav atļauta akvakultūras dzīvnieku ieviešana;

53.4. akvakultūras dzīvniekus nav atļauts pārvietot buferzonas robežās un izvest no tās, izņemot gadījumu, ja dienesta amatpersona ir izsniegusi rakstisku atļauju šo dzīvnieku pārvadāšanai;

53.5. audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā veic pasākumus, kas nodrošina infekcijas slimības ierobežošanu.

54. Akvakultūras dzīvniekus, kas sasnieguši komerciālus izmērus un kuriem nav slimības klīnisko simptomu, dienesta amatpersonas uzraudzībā ievāc, lai lietotu pārtikā vai veiktu to turpmāku pārstrādi.

55. Akvakultūras dzīvnieku ievākšanu, ieviešanu nosūtīšanas centros vai attīrīšanas centros, dzīvnieku turpmāku pārstrādi vai citas darbības, kas ietilpst akvakultūras dzīvnieku sagatavošanas procesā pirms to nonākšanas pārtikas aprīvē, veic apstākļos, kas neļauj izplatīties infekcijas slimības ierosinātājam.

56. Nosūtīšanas centros, attīrīšanas centros un līdzīgus uzņēmumus aprīko ar notekūdeņu attīrīšanas sistēmu, kas spēj dezaktivēt infekcijas slimības ierosinātāju, kurš izraisījis infekcijas slimību, vai veic notekūdeņu apstrādi, kas līdz pieņemamam līmenim samazina iespējamību pārnest infekcijas slimību uz dabiskajiem ūdeņiem.

57. Akvakultūras dzīvnieku turpmāku pārstrādi veic atzītā pārstrādes uzņēmumā.

58. Mirušās zivis un mirušos vēžveidīgos, kā arī dzīvās zivis un dzīvus vēžveidīgos, kuriem ir infekcijas slimības klīniskie simptomi, šo noteikumu 81.punktā minētajā rīcības plānā noteiktajā kārtībā nekavējoties aizvāc un likvidē dienesta amatpersonas uzraudzībā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 3.oktobra Regulu (EK) Nr.1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (turpmāk – regula (EK) Nr.1774/2002).

59. Akvakultūras dzīvniekus, kas nav sasnieguši komerciālus izmērus un kuriem nav slimības klīnisko simptomu

aizvāc un likvidē dienesta amatpersonas uzraudzībā saskaņā ar regulu (EK) Nr.1774/2002 un šo noteikumu 81.punktā minētajā rīcības plānā noteiktajā kārtībā, ņemot vērā ražošanas veidu, kā arī infekcijas slimības turpmākās izplatīšanās risku, ko šādi dzīvnieki var palielināt.

60. Pēc akvakultūras dzīvnieku aizvākšanas no audzētavas vai divvāku molusku audzēšanas zonas un pēc inficētās teritorijas tīrīšanas un dezinfekcijas audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu atstāj neizmantoju uz laikposmu, kas ir pietiekams, lai iznīcinātu infekcijas slimības ierosinātāju. Dienests, pamatojoties uz riska novērtējumu un slimības atkārtotības iespēju, triju darbdienu laikā pieņem lēmumu par audzētavas vai divvāku molusku audzēšanas zonas neizmantošanu.

61. Dienests nosaka nepieciešamos pasākumus, kas jāveic audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā, lai novērstu infekcijas slimību izplatīšanos uz citiem ūdensdzīvniekiem. Minētie pasākumi ietver akvakultūras dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumus, karantīnas noteikšanu pirms akvakultūras dzīvnieku izvešanas vai ieviešanas, notekūdeņu attīrīšanu un citus līdzvērtīgus pasākumus, kas nodrošina infekcijas slimības ierosinātāja ierobežošanu inficētajā teritorijā.

62. Šajā nodaļā minētos pasākumus dienests turpina piemērot līdz laikam, kad:

62.1. ir pabeigti šajā nodaļā noteiktie infekcijas slimības apkarošanas pasākumi;

62.2. buferzonā esošajā akvakultūras nozares uzņēmumā konkrētajai infekcijas slimībai atbilstošā kārtībā ņemto paraugu laboratoriskajos izmeklējumos nav konstatēti infekcijas slimības ierosinātāji.

VII. Kontroles un apkarošanas pasākumi pēc neeksotisko infekcijas slimību konstatēšanas akvakultūras dzīvniekiem

63. Ja Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kas ir pasludināts par šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minēto neeksotisko infekcijas slimību neskartu teritoriju, zonu vai iecirkni, apstiprinās infekcijas slimības uzliesmojums, dienests veic vismaz vienu no šādiem pasākumiem:

63.1. izpilda šo noteikumu VI nodaļā minētās prasības, lai iegūtu infekcijas slimības neskartas teritorijas statusu. Ja piemēro šo noteikumu VI nodaļā noteiktās prasības, atļauts klīniski veselus akvakultūras dzīvniekus izaudzēt līdz komerciāliem izmēriem, lai nokautu un lietotu pārtikā, vai tos pārvieto uz citu inficētu zonu vai iecirkni. Pārvietošanas laikā veic pasākumus, lai novērstu infekcijas slimības tālāku izplatīšanos;

63.2. izstrādā uzraudzības un apkarošanas programmu un iesniedz to Eiropas Komisijā apstiprināšanai, kā arī īsteno programmā noteiktos mērķus.

64. Ja Latvijas teritorijā, zonā vai iecirknī, kas ir pasludināts par šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minēto neeksotisko infekcijas slimību skartu teritoriju, zonu vai iecirkni, apstiprinās infekcijas slimības uzliesmojums un dienests pēc epizootoloģiskās situācijas izvērtēšanas nolemj, ka neeksotisko infekcijas slimību neskartas teritorijas, zonas vai iecirkņa statuss nav atgūstams:

64.1. dienests audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu pasludina par inficētu;

64.2. dienests ap inficēto audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu nosaka buferzonu, kas sastāv no aizsardzības zonas un uzraudzības zonas;

64.3. dienests kontrolē akvakultūras dzīvnieku kustību no buferzonas. Buferzonas teritorijā akvakultūras dzīvniekus atļauts ievest audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā šo noteikumu 3.pielikumā noteiktajā kārtībā;

64.4. buferzonas teritorijā atļauts ievākt un nokaut akvakultūras dzīvniekus lietošanai pārtikā, ja tie ir sasnieguši komerciālu izmēru, tiem nav slimības klīnisko simptomu un attiecīgās darbības tiek veiktas dienesta amatpersonas uzraudzībā;

64.5. mirušās zivis un vēžveidīgos aizvāc un likvidē dienesta amatpersonas uzraudzībā saskaņā ar regulu (EK) Nr.1774/2002, ņemot vērā ražošanas veidu, kā arī infekcijas slimības turpmākās izplatīšanās risku, ko šādi dzīvnieki var palielināt.

VIII. Kontroles un apkarošanas pasākumi pēc eksotisko un neeksotisko infekcijas slimību konstatēšanas savvaļas ūdensdzīvniekiem

65. Ja tiek konstatēta savvaļas ūdensdzīvnieku inficēšanās vai ir aizdomas par to inficēšanos ar kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām eksotiskajām vai neeksotiskajām infekcijas slimībām, dienests organizē attiecīgus pasākumus un nosaka ierobežojumus, lai samazinātu un novērstu slimības turpmāku izplatīšanos audzētavā vai

divvāku molusku audzēšanas zonā.

66. Dienests piemērojamos pasākumus savvaļas ūdensdzīvnieku infekcijas slimības apkarošanai izstrādā, ņemot vērā epizootoloģisko situāciju. Dienests aizliedz ūdensdzīvnieku nozveju un ievietošanu akvakultūras audzētavās vai divvāku molusku audzēšanas zonās, nosaka akvakultūras dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumus audzētavās vai divvāku molusku audzēšanas zonās, kuras atrodas inficētajā teritorijā.

67. Dienests informē pārējās Eiropas Savienības dalībvalstis un Eiropas Komisiju par šo noteikumu 65.punktā minētajiem pasākumiem.

IX. Uzraudzības un kontroles pasākumi jaunu infekcijas slimību uzliesmojuma gadījumā

68. Dienests veic uzraudzību, lai akvakultūras dzīvniekiem konstatētu jaunas infekcijas slimības. Ja parādījusies jauna slimība, dienests izstrādā un iesniedz Zemkopības ministrijā priekšlikumus par pasākumiem jaunās infekcijas slimības izplatīšanās novēršanai akvakultūras dzīvnieku un ūdensdzīvnieku vidū. Zemkopības ministrija izvērtē dienesta izstrādātos priekšlikumus, sagatavo attiecīgu noteikumu projektu un iesniedz apstiprināšanai Ministru kabinetā.

69. Ja akvakultūras dzīvniekiem parādījusies jauna infekcijas slimība, dienests par to informē citas Eiropas Savienības dalībvalstis, Eiropas Komisiju un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstis, ja konstatētie fakti ir epizootoloģiski nozīmīgi citai valstij (Latvijai ir tirdzniecības attiecības ar konkrēto valsti, jaunās infekcijas slimības izplatības faktori nav noskaidroti, valsts ir Latvijas kaimiņvalsts, slimības ierobežošanai un kontrolei nepieciešama sadarbība ar citām valstīm).

70. Ja jaunā infekcijas slimība apdraud Latvijas teritorijā esošo akvakultūras dzīvnieku un ūdensdzīvnieku veselības stāvokli, dienests veic šo noteikumu VI un VII nodaļā minētos pasākumus, kā arī pasākumus, lai novērstu jaunās infekcijas slimības ieviešanu un veiktu tās kontroli.

71. Dienests paziņo Eiropas Komisijai par šo noteikumu 70.punktā minētajiem pasākumiem, kā arī par tādiem pasākumiem, kas var ietekmēt tirdzniecību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm.

X. Uzraudzības un apkarošanas programmu izstrāde un darbība

72. Ja nav zināms, ka Latvijas teritorijā ir izplatīta kāda no šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neekstotiskajām infekcijas slimībām, un ja Latvijas teritorijā vai kāda tās daļa nav pasludināta par konkrētās infekcijas slimības neskartu (III kategorija saskaņā ar šo noteikumu 3.pielikumu), dienests izstrādā un iesniedz apstiprināšanai Eiropas Komisijai uzraudzības programmu, lai iegūtu infekcijas slimības neskartas teritorijas statusu.

73. Paraugu ņemšanas kārtību un infekcijas slimību diagnostiku šo noteikumu 72.punktā minētās uzraudzības programmas īstenošanai dienests saskaņo ar Eiropas Komisiju.

74. Ja šo noteikumu 72.punktā minētā uzraudzības programma tiek attiecināta uz atsevišķiem iecirkņiem un zonām, kas aptver mazāk par 75 % no Latvijas teritorijas, un zonu vai iecirkni veido ūdens sateces baseins, kas nav kopīgs ar citu valsti, šādu uzraudzības programmu apstiprina, groza vai atceļ saskaņā ar šo noteikumu 92.punktu.

75. Ja ir zināms, ka Latvijas teritorijā ir izplatīta kāda no šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neekstotiskajām infekcijas slimībām (IV kategorija saskaņā ar šo noteikumu 3.pielikumu), dienests izstrādā un iesniedz apstiprināšanai Eiropas Komisijai apkarošanas programmu.

76. Dienests par uzraudzības un apkarošanas programmām, kas ir apstiprinātas saskaņā ar šo noteikumu 72. un 75.punktu un darbojas Latvijas teritorijā, informē pārējās Eiropas Savienības dalībvalstis un Eiropas Komisiju.

77. Teritorijās, kurās darbojas šo noteikumu 72. vai 75.punktā minētās uzraudzības vai apkarošanas programmas, izpilda prasības, kas noteiktas šo noteikumu 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 46., 47., 48., 49., 50., 51., 52. un 63.punktā.

78. Uzraudzības vai apkarošanas programmā:

78.1. apraksta infekcijas slimības epizootoloģisko situāciju pirms programmas uzsākšanas;

78.2. aprēķina programmai nepieciešamos naudas līdzekļus (kārtējā gadā piešķirtie valsts budžeta līdzekļi un Eiropas Zivju fonda līdzekļi) un analizē gaidāmos ieguvumus;

78.3. nosaka programmas darbības ilgumu un mērķus, kas jāsasniedz līdz programmas darbības beigām;

78.4. apraksta programmas īstenošanas ģeogrāfisko un administratīvo teritoriju un nosaka tās robežas.

79. Uzraudzības vai apkarošanas programmu:

79.1. īsteno, līdz ir izpildītas šo noteikumu XIII nodaļā noteiktās prasības un Latvijas teritorija, zona vai iecirknis tiek pasludināts par infekcijas slimības neskartu;

79.2. atceļ dienests vai Eiropas Komisija, ja tā vairs nav mērķtiecīga.

80. Ja uzraudzības vai apkarošanas programmu atceļ saskaņā ar šo noteikumu 79.2.apakšpunktu, veic šo noteikumu 64.punktā minētos pasākumus.

XI. Rīcības plāns, tā darbība un vakcinācijas kārtība

81. Dienests izstrādā rīcības plānu šo noteikumu 1.pielikuma pirmajā daļā minēto eksotisko infekcijas slimību un jaunu infekcijas slimību uzliesmojuma apkarošanai. Rīcības plānā:

81.1. paredz darbības, kas nodrošina rīcības plāna ieviešanu, veicot ātru un veiksmīgu infekcijas slimības apkarošanas kampaņu;

81.2. nodrošina koordināciju un saskaņotību ar kaimiņos esošajām Eiropas Savienības dalībvalstīm un tām valstīm, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis;

81.3. paredz darbības, kas nodrošina prasību izpildi, kas noteiktas normatīvajos aktos par dzīvnieku izcelsmes atkritumproduktu savākšanu un iznīcināšanu, dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu, dzīvnieku barības iegūšanu un izplatīšanu, kā arī par tirdzniecību ar dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem un dzīvnieku barību;

81.4. norāda detalizētu vadības shēmu, iekļaujot slimības uzliesmojuma novēršanā iesaistāmās valsts un pašvaldību iestādes, lai nodrošinātu operatīvu lēmumu pieņemšanu un pieņemto lēmumu īstenošanu;

81.5. paredz pasākumus, lai nodrošinātu nepieciešamo resursu, tai skaitā finanšu (Zemkopības ministrijai kārtējam gadam piešķirtie valsts budžeta līdzekļi, līdzekļi neparedzētiem gadījumiem, Eiropas Savienības budžeta līdzekļi slimības kontroles un apkarošanas pasākumos radušos zaudējumu atmaksai Eiropas Savienības dalībvalstīm) pieejamību, lai efektīvi veiktu slimības apkarošanas kampaņu (piemēram, nodrošinājums ar laboratorijas personālu, ekipējumu un infrastruktūru);

81.6. nosaka vadlīnijas, kurās norāda praktisko darbību veikšanas kārtību visos slimības apkarošanas posmos, kā arī dezinfekcijas kārtību;

81.7. norāda detalizētu informāciju par kontroles pasākumos iesaistīto personu nepieciešamajām prasmēm, viņu pienākumiem, kā arī norāda nepieciešamos individuālos aizsardzības līdzekļus;

81.8. izstrādā vakcinācijas plānu un kārtību;

81.9. paredz apkarošanas pasākumos iesaistīto personu izglītošanas programmu par slimības klīniskajiem simptomiem, epizootoloģisko uzraudzību, kontroli un slimības apkarošanu, kā arī plāno mācību trauksmes ar reāliem notikumiem, lai attīstītu komunikācijas iemaņas un veicinātu valsts iestāžu amatpersonu, audzētāju un veterinārārstu izpratni par slimības apkarošanu;

81.10. norāda diagnostikas laboratorijas, kuras aprīkotas akvakultūras dzīvnieku līķu ihiopatoloģiskai, seroloģiskai, virusoloģiskai vai cita veida izmeklēšanai. Paredz rīcību ātrai paraugu transportēšanai uz laboratoriju, kā arī laboratorijas analīžu veikšanas potenciālu un pieejamos resursus rīcībai slimības uzliesmojuma gadījumā;

81.11. izstrādā rīcību gadījumiem, ja īsā laikā nepieciešams kontrolēt lielu skaitu uzliesmojumu;

81.12. nosaka darbības, lai slimības uzliesmojuma gadījumā nodrošinātu akvakultūras dzīvnieku līķu un atkritumproduktu masveida apglabāšanu, neapdraudot cilvēku veselību un izmantojot procedūras vai metodes, kas novērš kaitējumu videi, minimāli apdraud augsni, gaisu, virszemes un pazemes ūdeņus, augus un dzīvniekus, rada minimālus trokšņa traucējumus vai smaku, minimālu kaitīgo ietekmi uz lauku ainavu vai īpašiem apskates objektiem;

81.13. nosaka uzņēmumus, kur paredzēts iznīcināt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus.

82. Dienests rīcības plānu iesniedz Eiropas Komisijai apstiprināšanai un pēc pozitīva saskaņojuma saņemšanas publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis". Rīcības plānu atjauno reizi piecos gados un iesniedz apstiprināšanai Eiropas Komisijai.

83. Vakcinācija pret šo noteikumu 1.pielikuma pirmajā daļā minētajām eksotiskajām infekcijas slimībām ir aizliegta, izņemot gadījumu, ja to veic pēc saskaņošanas ar Eiropas Komisiju. Dienests saskaņo vakcinācijas kampaņas uzsākšanu ar Eiropas Komisiju.

84. Vakcinācija pret šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neeksotiskajām infekcijas slimībām ir aizliegta visās teritoriju daļās, kas ir pasludinātas par infekcijas slimības neskartām, kā arī teritorijās, kurās darbojas šo noteikumu 72.punktā minētā uzraudzības programma.

85. Vakcinācija pret šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neeksotiskajām infekcijas slimībām ir atļauta tajās teritorijās vai to daļās, kas nav pasludinātas par konkrētās infekcijas slimības neskartām vai kurās vakcinācija tiek veikta kā daļa no infekcijas slimības apkarošanas programmas, kura apstiprināta atbilstoši šo noteikumu 75.punktam.

86. Vakcīnas izvēlas saskaņā ar normatīvajiem aktiem par veterināro zāļu reģistrēšanas kārtību un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 31.marta Regulu (EK) Nr.[726/2004](#), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru.

87. Šo noteikumu 84. un 85.punktā minētās prasības neattiecas uz zinātniskiem pētījumiem, kuru mērķis ir vakcīnu izstrāde un pārbaude kontrolētos apstākļos. Pētījumu laikā veic pasākumus, lai pasargātu pārējos ūdensdzīvniekus no jebkādas negatīvas ietekmes, ko rada pētījumu laikā veiktā vakcinācija.

XII. Prasības infekcijas slimības neskartai teritorijai, zonai vai iecirknim

88. Dienests iesniedz Eiropas Komisijai nepieciešamo informāciju, lai pasludinātu Latvijas teritoriju par šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minēto neeksotisko infekcijas slimību neskartu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

88.1. Latvijas teritorijā nav sastopama neviena akvakultūras vai ūdensdzīvnieku suga, kas ir uzņēmīga pret konkrēto infekcijas slimības ierosinātāju;

88.2. ir zināms, ka infekcijas slimības ierosinātājs nespēj izdzīvot Latvijas teritorijas ūdeņos;

88.3. Latvijas teritorijā tiek izpildīti šo noteikumu 101., 102., 103. un 104.punktā minētie nosacījumi;

88.4. kaimiņos esošo Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes ir norobežojušas buferzonu, ja to teritorija nav pasludināta par konkrētās akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimības neskartu. Buferzonu norobežošana pasargā Latvijas teritorijā esošos akvakultūras dzīvniekus no inficēšanās ar slimības ierosinātāju pasīvās pārvešanas ceļā.

89. Dienests izveido buferzonu Latvijas teritorijā, ja Latvijas teritorijā vai ūdens sateces baseinā, kas ir kopīgs ar kaimiņos esošajām Eiropas Savienības dalībvalstīm, ir konstatēta kāda no šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neeksotiskajām infekcijas slimībām un teritorija nav pasludināta par konkrētās infekcijas slimības neskartu. Buferzonas norobežošana pasargā infekcijas slimības neskartās valsts akvakultūras dzīvniekus no inficēšanās ar slimības ierosinātāju pasīvās pārvešanas ceļā.

90. Buferzonas lielumu, buferzonas uzraudzību, paraugu ņemšanu tajā un diagnostikas metodes, ko izmanto, lai iegūtu infekcijas slimības neskartas teritorijas statusu, dienests saskaņo ar Eiropas Komisiju.

91. Dienests pasludina zonu vai iecirkni par neskartu ar šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neeksotiskajām infekcijas slimībām, ja zona vai iecirknis atbilst vismaz vienai no šādām prasībām:

91.1. zonas vai iecirkņa ūdeņos nav sastopama neviena no akvakultūras dzīvnieku vai ūdensdzīvnieku sugām, kas ir uzņēmīga pret konkrēto infekcijas slimības ierosinātāju;

91.2. ir zināms, ka patogēns nespēj izdzīvot zonas vai iecirkņa ūdeņos;

91.3. zona vai iecirknis atbilst šo noteikumu 105., 106., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114., 115., 116., 117., 118., 119., 120., 121., 122. un 123.punktā minētajiem nosacījumiem.

92. Dienests Eiropas Komisijas Pastāvīgajai pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejai iesniedz deklarāciju par zonas vai iecirkņa pasludināšanu par neeksotiskas infekcijas slimības neskartu. Deklarācijai pievieno attiecīgo informāciju un dokumentus un elektroniski nosūta Eiropas Komisijai un pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

93. Ja zona vai iecirknis, kas pretendē uz neeksotiskas infekcijas slimības neskartas zonas vai iecirkņa statusu,

veido vairāk nekā 75 % no Latvijas teritorijas vai zonu vai iecirkni veido ūdens sateces baseins, kas ir kopīgs ar citu valsti, zonu vai iecirkni pasludina par infekcijas slimības neskartu Eiropas Komisija.

94. Dienests saskaņā ar Eiropas Komisiju uzraudzības kārtību un paraugu ņemšanu, ko dienests veic, lai zonu vai iecirkni pasludinātu par neeksotiskas infekcijas slimības neskartu.

95. Dienests izveido, uztur un atjauno to zonu un iecirkņu sarakstu, kuri ir pasludināti par neeksotiskas infekcijas slimības neskartiem saskaņā ar šo noteikumu 91. un 92.punktu. Dienests nodrošina minētās informācijas publisku pieejamību.

96. Ja Latvijas teritorija saskaņā ar šo noteikumu 88.punktu ir pasludināta par neeksotiskas infekcijas slimības neskartu, dienests var pārtraukt mērķtiecīgu uzraudzību. Latvijas teritorijai saglabājas neeksotiskas infekcijas slimības neskartas teritorijas statuss, ja tiek izpildīti šo noteikumu 88.punktā minētie nosacījumi.

97. Ja Latvijas teritorijā ir zonas un iecirkņi, kuros nav sastopama neviena no šo noteikumu 1.pielikuma otrajā daļā minētajām neeksotiskajām infekcijas slimībām, bet zona vai iecirknis nav pasludināts par konkrētās infekcijas slimības neskartu, kā arī visos gadījumos, kad nav apstākļu, kas veicinātu konkrētās infekcijas slimības klīnisko attīstību, dienests mērķtiecīgu uzraudzību veic saskaņā ar šo noteikumu 90. vai 94.punktu.

98. Ja dienests konstatē, ka ir pārkāpts kāds no nosacījumiem, kas jāpilda, lai saglabātu neeksotiskas infekcijas slimības neskartas teritorijas, zonas vai iecirkņa statusu, dienests:

98.1. aptur uzņēmīgo akvakultūras dzīvnieku sugu un infekcijas slimību pārnēsātāju sugu tirdzniecību ar citām Eiropas Savienības dalībvalstīm, zonām vai iecirkņiem, kuriem ir labāks veselības stāvoklis attiecībā uz konkrēto infekcijas slimību, un rīkojas šo noteikumu 3.pielikumā noteiktajā kārtībā;

98.2. piemēro šo noteikumu 46., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 63. un 64.punktā minētās prasības.

99. Ja epizootoloģisko izmeklējumu laikā, kurus veic, lai piemērotu šo noteikumu 98.punktā minētos nosacījumus, dienests konstatē, ka nav pārkāpts kāds no nosacījumiem, kas jāpilda, lai saglabātu infekcijas slimības neskartas dalībvalsts teritorijas, zonas vai iecirkņa statusu Latvijas teritorijai, zonai vai iecirknim, infekcijas slimības neskartas teritorijas, zonas vai iecirkņa statusu atjauno.

100. Ja epizootoloģisko izmeklējumu laikā, kurus veic, lai piemērotu šo noteikumu 98.punktā minētos nosacījumus, dienests konstatē, ka ir pārkāpts kāds no nosacījumiem, kas jāpilda, lai saglabātu infekcijas slimības neskartas dalībvalsts teritorijas, zonas vai iecirkņa statusu, šo statusu atceļ. Pirms infekcijas slimības neskartas teritorijas statusa atjaunošanas izpilda šo noteikumu XIV nodaļā minētās prasības.

XIII. Kārtība, kādā teritoriju, zonu vai iecirkni pasludina par infekcijas slimības neskartu

101. Dienests līdz 2008.gada 1.novembrim iesniedz Eiropas Komisijai pieteikumu, lai pasludinātu Latvijas teritoriju par infekcijas slimības neskartu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

101.1. teritorijā ir pret konkrētu akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimību uzņēmīgas sugas, bet ne mazāk kā pēdējo 10 gadu laikā nav konstatēts konkrētās infekcijas slimības uzliesmojums, neskatoties uz apstākļiem, kas veicina slimības klīnisko attīstību, un:

101.1.1. ne mazāk kā pēdējos 10 gadus tiek veikti bioloģiskās drošības pasākumi saskaņā ar šo noteikumu 102.punktu;

101.1.2. nav ziņu par konkrētās infekcijas slimības sastopamību savvaļas ūdensdzīvnieku populācijā;

101.1.3. efektīvi tiek īstenoti tirdzniecības un importa nosacījumi, lai novērstu infekcijas slimības ieviešanu Latvijas teritorijā.

102. Bioloģiskās drošības pasākumi ir šādi:

102.1. akvakultūras dzīvnieku īpašnieks vai turētājs informē dienesta teritoriālo struktūrvienību par infekcijas slimības konstatēšanu vai aizdomām par tās esamību akvakultūras dzīvnieku uzturēšanās vietā (audzētavā vai molusku audzēšanas zonā);

102.2. ir ieviesta infekcijas slimības agrīnās konstatēšanas sistēma, kas ļauj dienestam efektīvi veikt infekcijas slimības izmeklēšanu un nodrošina:

102.2.1. ātru to infekcijas slimības klīnisko pazīmju atpazīšanu, kas rada aizdomas par infekcijas slimību, kā arī

nodrošina ātru jaunu infekcijas slimību konstatēšanu vai neizskaidrojamas akvakultūras dzīvnieku mirstības izmeklēšanu audzētavās, divvāku molusku audzēšanas zonās un savvaļas ūdensdzīvnieku populācijā;

102.2.2. ātru ziņošanu dienestam, lai pēc iespējas ātrāk sāktu diagnostisko izmeklēšanu.

103. Šo noteikumu 102.2.apakšpunktā minētā infekcijas slimības agrīnā konstatēšanas sistēma nodrošina, lai:

103.1. akvakultūras nozares uzņēmumos vai akvakultūras dzīvnieku pārstrādes uzņēmumos iesaistīto darbinieku izpratne par infekcijas slimībām, to klīniskajām pazīmēm vai aizdomām par akvakultūras dzīvnieku saslimšanu būtu pietiekama;

103.2. veterinārārsti un ūdensdzīvnieku veselības eksperti būtu apmācīti konstatēt neparastus infekcijas slimību gadījumus, atpazīt aizdomīgus slimības gadījumus un ziņot par tiem dienesta teritoriālajai struktūrvienībai;

103.3. dienestam būtu pieejama laboratorija, kas aprīkota, lai diagnosticētu šo noteikumu 1.pielikumā minētās akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimības, kā arī jaunas, šajos noteikumos neminētas infekcijas slimības.

104. Pēc 2008.gada 1.novembra Latvijas teritoriju pasludina par infekcijas slimības neskartu, pamatojoties uz mērķtiecīgu uzraudzību, ja pēdējais zināmais klīniskais infekcijas slimības uzliesmojums noticis 10 gadu laikā pirms infekcijas slimības neskartas teritorijas statusa piešķiršanas vai ja teritorijas inficēšanās statuss nebija zināms, kā arī ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

104.1. tiek veikti bioloģiskās drošības pasākumi saskaņā ar šo noteikumu 102.punktu;

104.2. mērķtiecīga uzraudzība tiek veikta saskaņā ar šo noteikumu 90.punktu, tā darbojas ne mazāk kā divus gadus un šajā laikposmā audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā nav konstatēti infekcijas slimības ierosinātāji. Ja Latvijas teritorijas daļā audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu mērķtiecīga uzraudzība nesniedz pietiekami daudz epizootoloģisku datu, mērķtiecīgu uzraudzību attiecina arī uz savvaļā esošajām ūdensdzīvnieku populācijām, ja tajās atrod vienu vai vairākas uzņēmīgu dzīvnieku sugas.

105. Dienests nosaka zonu robežas un iezīmē tās kartē, pamatojoties uz vienu no šādiem kritērijiem:

105.1. zona ir viss ūdens sateces baseins no avota līdz ietekai;

105.2. zona ir ūdens sateces baseina daļa no avota līdz dabiskai vai mākslīgai barjerai, kas novērš savvaļas ūdensdzīvnieku migrāciju uz augšu no zemākiem ūdens sateces baseina posmiem;

105.3. zona ir vairāki ūdens sateces baseini, ietekas, ja tās ir epizootoloģiski saistītas ar ūdens sateces baseinu.

106. Dienestam nav atļauts pasludināt zonu par infekcijas slimības neskartu, ja tā iesniedzas kaimiņos esošās Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, izņemot gadījumu, ja visā zonas teritorijā tiek pildīti šo noteikumu 107., 108., 109. un 110.punktā minētie nosacījumi un abas Eiropas Savienības dalībvalstis lūdz Eiropas Komisijai reģistrēt kā infekcijas slimības neskartu to zonas daļu, kura atrodas katras Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā.

107. Zonu, kurā ir pret infekcijas slimību uzņēmīgas dzīvnieku sugas, bet kurā ne mazāk kā 10 gadus pirms infekcijas slimības neskartas zonas statusa iegūšanas nav konstatēts infekcijas slimības uzliesmojums, neskatoties uz apstākļiem, kas veicina slimības klīnisko attīstību, dienests var pasludināt par infekcijas slimības neskartu, ja tajā ir izpildīti šo noteikumu 101.punktā minētie nosacījumi.

108. Ja dienests izmanto šo noteikumu 107.punktā minēto infekcijas slimības neskartas zonas statusa pasludināšanas kārtību, tas līdz 2008.gada 1.novembrim iesniedz Eiropas Komisijai deklarāciju saskaņā ar šo noteikumu 92.punktu. Pēc minētā datuma infekcijas slimības neskartas zonas statusu iegūst, ja ir izpildītas šo noteikumu 104.punktā minētās prasības.

109. Zonu, kurā pēdējais zināmais klīniskais infekcijas slimības uzliesmojums noticis ne mazāk kā 10 gadus pirms infekcijas slimības neskartas zonas statusa piešķiršanas vai kuras inficēšanās stāvoklis pirms mērķtiecīgas uzraudzības nebija zināms, uzskata par infekcijas slimības neskartu, un dienests tajā organizē pasākumus, kas nodrošina šo noteikumu 104.punktā minēto nosacījumu izpildi.

110. Dienests zonā izveido buferzonu, kurā īsteno uzraudzības programmu. Buferzonu norobežo tādā veidā, lai kavētu infekcijas slimības ierosinātāju pasīvu ieviešanu slimības neskartajā zonā.

111. Dienests nosaka iecirkņa robežas un iezīmē tās kartē. Iecirkni veido viena vai vairākas audzētavas vai divvāku molusku audzēšanas zonas, kuru akvakultūras dzīvnieku veselības stāvoklis attiecībā uz konkrētu infekcijas slimības ierosinātāju ir atkarīgs no veselības stāvokļa attiecībā uz šo infekcijas slimību apkārtējos dabiskajos ūdeņos. Iecirkni veido viena vai vairākas audzētavas, audzētavu grupa vai kopa vai divvāku molusku audzēšanas zona, ko tās

ģeogrāfiskā izvietojuma un attāluma dēļ līdz citām audzētavu grupām vai kopām uzskata par vienu epizootoloģisku vienību, ja visas audzētavas iecirknī iekļautas kopējā bioloģiskās drošības sistēmā un iecirkņa ģeogrāfiskās robežas ir norādītas kartē.

112. Iecirkni, kurā ir pret infekcijas slimību uzņēmīgas sugas, bet infekcijas slimības uzliesmojums konstatēts ne mazāk kā 10 gadus pirms infekcijas slimības neskarta iecirkņa statusa piešķiršanas, neskatoties uz apstākļiem, kas veicina slimības klīnisko attīstību, uzskata par infekcijas slimības neskartu, ja iecirknis atbilst šo noteikumu 101.punktā minētajiem nosacījumiem.

113. Ja dienests izmanto šo noteikumu 107.punktā minēto infekcijas slimības neskarta iecirkņa statusa pasludināšanas kārtību, tad tas līdz 2008.gada 1.novembrim iesniedz Eiropas Komisijai deklarāciju saskaņā ar šo noteikumu 92.punktu. Pēc minētā datuma infekcijas slimības neskarta iecirkņa statusu iegūst, ja ir izpildīti šo noteikumu 104.punktā minētie nosacījumi.

114. Iecirkni, kurā pēdējais zināmais klīniskais infekcijas slimības uzliesmojums ir konstatēts ne mazāk kā 10 gadus pirms infekcijas slimības neskarta iecirkņa statusa piešķiršanas vai kura apkārtņē ir iecirknis vai ūdeņi, kuru inficēšanās stāvoklis pirms mērķtiecīgas uzraudzības sākšanas nav bijis zināms, uzskata par infekcijas slimības neskartu, un dienests tajā organizē pasākumus, kas nodrošina šo noteikumu 104.punktā minēto nosacījumu izpildi.

115. Iecirknī, kurā īsteno uzraudzības programmu, katrai audzētavai vai divvāku molusku audzēšanas zonai:

115.1. dienests norobežo buferzonu;

115.2. veic dienesta amatpersonas noteiktus pasākumus, kas nepieļauj infekcijas slimības iekļūšanu un izplatīšanos.

116. Iecirknī, ko veido viena vai vairākas audzētavas, kurās akvakultūras dzīvnieku veselības stāvoklis attiecībā uz konkrētu infekcijas slimību nav atkarīgs no veselības stāvokļa attiecībā uz šo slimību apkārtējos ūdeņos, ir:

116.1. individuāla audzētava, ko uzskata par vienu epizootoloģisku vienību, jo to neietekmē apkārtējo ūdensdzīvnieku veselības stāvoklis;

116.2. vairākas audzētavas, ja tās iekļautas kopējā bioloģiskās drošības sistēmā un katra audzētava iecirknī atbilst šo noteikumu 116.1.apakšpunktā, 117., 118., 119., 120. un 121.punktā minētajām prasībām, bet plašās akvakultūras dzīvnieku kustības dēļ starp audzētavām to uzskata par vienu epizootoloģisku vienību.

117. Iecirkni apgādā ar ūdeni:

117.1. izmantojot ūdens piegādes ierīces, kas dezaktivē konkrēto infekcijas slimības ierosinātāju, samazinot infekcijas slimības ievazāšanas iespējamību līdz pieņemamam līmenim;

117.2. tieši no akas, urbuma vai avota. Ja šāda ūdens apgāde izveidota ārpus audzētavas teritorijas, ūdeni piegādā tieši uz audzētavu pa cauruli.

118. Iecirknī ir dabiskas vai mākslīgas barjeras, kas neļauj apkārtējo ūdenstilpju ūdensdzīvniekiem nokļūt kādā no iecirkņa audzētavām.

119. Iecirkni aizsargā no applūšanas un apkārtējo ūdenstilpju ūdeņu ieplūšanas.

120. Iecirknī piemēro šo noteikumu 104.punktā minētās prasības.

121. Iecirknī veic pasākumus, kas novērš infekcijas slimības pārnēsātāju iekļūšanu (kontrolē ūdens ņemšanas vietas, iecirknī ielaiž tikai klīniski veselus un karantinā turētus akvakultūras dzīvniekus, ielaižamajiem akvakultūras dzīvniekiem ir atbilstošs veselības stāvoklis).

122. Ja jauna audzētava atbilst šo noteikumu 117.1.apakšpunktā, 118., 119., 120. un 121.punktā minētajām prasībām un atrodas iecirknī, kas pasludināts par slimības neskartu, audzētavu uzskata par infekcijas slimības neskartu un tajā neņem paraugus, kas nepieciešami infekcijas slimības neskartas audzētavas statusa apstiprināšanai.

123. Ja audzētava, kas atbilst šo noteikumu 117.1.apakšpunktā, 118., 119., 120. un 121.punktā minētajām prasībām, atsāk darbu pēc pārtraukuma un atrodas iecirknī, kas pasludināts par infekcijas slimības neskartu, audzētavā neņem paraugus, kas nepieciešami infekcijas slimības neskartas audzētavas statusa apstiprināšanai, ja:

123.1. dienesta amatpersonai ir zināma audzētavas anamnēze par pēdējiem četriem darbības gadiem (ja audzētava darbojas mazāk nekā četrus gadus, ņem vērā tās reālo darbības laiku);

123.2. audzētava netika pakļauta šo noteikumu 1.pielikumā minēto infekcijas slimību apkarošanas pasākumiem un šīs infekcijas slimības audzētavā nav reģistrētas;

123.3. pirms akvakultūras dzīvnieku, olšūnu vai gametu ieviešanas audzētava ir iztīrīta un dezinficēta, kā arī, ja nepieciešams, kādu laiku nav izmantota.

XIV. Uzraudzības organizēšana akvakultūras nozares uzņēmumos

124. Dienests audzētavu vai divvāku molusku audzēšanas zonu izvērtē atbilstoši riska pakāpēm, ņemot vērā iespēju izplatīt infekcijas slimības uz citām audzētavām vai divvāku molusku audzēšanas zonām. Augsta riska pakāpi audzētavai vai divvāku molusku audzēšanas zonai dienests piešķir, ja:

124.1. ir liela iespējamība izplatīt infekcijas slimības uz citām audzētavām vai savvaļas ūdensdzīvnieku populācijām vai inficēties ar tām no citām audzētavām vai savvaļas ūdensdzīvniekiem (notiek intensīva akvakultūras dzīvnieku kustība starp audzētavām, īpaši tādām, kurām nav noteikts statuss attiecībā uz infekcijas slimībām vai ir aizdomas par infekcijas slimībām);

124.2. audzēšanas apstākļi palielina infekcijas slimību uzliesmojumu iespējamību (liels biomasas apjoms (akvakultūras dzīvnieku blīvums ir lielāks par 60 kg/m³ ūdens), ūdens kvalitāte ir zema (ūdens laboratoriskajos izmeklējumos konstatētais mikroorganismu kopskaits divas un vairāk reizes pārsniedz pieļaujamo ūdens mikrobioloģisko piesārņojumu));

124.3. notiek dzīvū ūdensdzīvnieku pārdošana turpmākai audzēšanai vai krājumu atjaunošanai.

125. Vidēja riska pakāpi audzētavai vai divvāku molusku audzēšanas zonai dienests piešķir, ja:

125.1. ir vidēja iespējamība izplatīt infekcijas slimības uz citām audzētavām vai savvaļas ūdensdzīvnieku populācijām vai ir iespējamība inficēties no citām audzētavām vai savvaļas ūdensdzīvnieku resursiem (notiek akvakultūras dzīvnieku kustība starp audzētavām, kurām nav noteikts statuss attiecībā uz infekcijas slimībām);

125.2. audzēšanas apstākļi nepalielina infekcijas slimību uzliesmojumu iespējamību (vidējs biomasas apjoms (akvakultūras dzīvnieku blīvums ir 30–60 kg/m³ ūdens), ūdens kvalitāte ir vidēja (ūdens laboratoriskajos izmeklējumos konstatētais mikroorganismu kopskaits vienu līdz divas reizes pārsniedz ūdens mikrobioloģiskā piesārņojuma normu));

125.3. notiek dzīvū ūdensdzīvnieku pārdošana lietošanai pārtikā.

126. Zema riska pakāpi audzētavai vai divvāku molusku audzēšanas zonai dienests piešķir, ja:

126.1. ir maza iespējamība izplatīt infekcijas slimības uz citām audzētavām vai savvaļas ūdensdzīvnieku populācijām vai maza iespējamība inficēties no citām audzētavām vai savvaļas ūdensdzīvnieku resursiem (notiek akvakultūras dzīvnieku kustība starp audzētavām, kurām ir noteikts statuss attiecībā uz infekcijas slimībām);

126.2. audzēšanas apstākļi nepalielina infekcijas slimību uzliesmojumu iespējamību (mazs biomasas apjoms (akvakultūras dzīvnieku blīvums ir līdz 50 kg/m³ ūdens), laba ūdens kvalitāte (ūdens laboratoriskajos izmeklējumos atklātais mikroorganismu kopskaits nepārsniedz ūdens mikrobioloģiskā piesārņojuma normu));

126.3. notiek dzīvū ūdensdzīvnieku pārdošana lietošanai tikai pārtikā.

127. Īstenojot pasīvo uzraudzību, akvakultūras dzīvnieku īpašnieka vai turētāja pienākums ir nekavējoties informēt dienesta teritoriālo struktūrvienību par akvakultūras dzīvnieku saslimšanu un mirstības pieaugumu. Pēc paziņošanas veic šo noteikumu 46., 47., 48., 49., 50., 51. un 52.punktā minētos pasākumus. Informāciju par saslimšanu un mirstības pieaugumu akvakultūras dzīvnieku īpašnieks vai turētājs sniedz praktizējošam vai pilnvarotam veterinārārstam.

128. Aktīvā uzraudzība ietver:

128.1. regulāras pārbaudes, ko veic dienesta amatpersona vai pilnvarots veterinārārstis;

128.2. akvakultūras dzīvnieku populācijas pārbaudi attiecībā uz infekcijas slimībām;

128.3. paraugu ņemšanu laboratoriskajiem izmeklējumiem, ja rodas aizdomas par kādu no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām vai ir konstatēts mirstības pieaugums;

128.4. ziņošanu dienesta teritoriālajai struktūrvienībai, ja laboratoriskajos izmeklējumos akvakultūras dzīvniekiem konstatēta infekcijas slimība vai ir aizdomas par to;

128.5. dienesta teritoriālās struktūrvienības informēšanu par mirstības pieaugumu. Informāciju par mirstības pieaugumu sniedz akvakultūras dzīvnieku īpašnieks vai turētājs praktizējošam vai pilnvarotam veterinārārstam.

129. Mērķtiecīgā uzraudzība ietver:

129.1. dienesta amatpersonas veiktas regulāras pārbaudes;

129.2. paraugu ņemšanu laboratoriskajiem izmeklējumiem, lai noteiktu specifiskus patogēnus;

129.3. ziņošanu dienesta teritoriālajai struktūrvienībai, ja laboratoriskajos izmeklējumos akvakultūras dzīvniekiem konstatēta infekcijas slimība vai ir aizdomas par infekcijas slimību;

129.4. dienesta teritoriālās struktūrvienības informēšanu par akvakultūras dzīvnieku mirstības pieaugumu.

XV. Noslēguma jautājumi

130. Atzīt par spēku zaudējušiem:

130.1. Ministru kabineta 2004.gada 16.marta noteikumus Nr.140 "Zivju infekcijas slimību apkarošanas kārtība" (Latvijas Vēstnesis, 2004, 44.nr.);

130.2. Ministru kabineta 2004.gada 18.marta noteikumus Nr.141 "Veterinārās prasības zivju un molusku iegūšanai, akvakultūras dzīvnieku un akvakultūras produktu pārvadāšanai un piedāvājumam tirgū" (Latvijas Vēstnesis, 2004, 51.nr.);

130.3. Ministru kabineta 2004.gada 30.marta noteikumus Nr.210 "Divvāku molusku infekcijas slimību apkarošanas kārtība" (Latvijas Vēstnesis, 2004, 54.nr.).

131. Noteikumi stājas spēkā 2008.gada 1.augustā.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Padomes 2006.gada 24.oktobra Direktīvas [2006/88/EK](#) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvīrztajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli;

2) Komisijas 2008.gada 30.aprīļa Direktīvas [2008/53/EK](#), ar ko groza Padomes Direktīvas [2006/88/EK](#) IV pielikumu attiecībā uz karpu pavasara virēmiju.

Ministru prezidents

I.Godmanis

Zemkopības ministrs

M.Roze

1.pielikums
Ministru kabineta
2008.gada 2.jūnija
noteikumiem Nr.400

Akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimību saraksts

I daļa (ekstotiskās infekcijas slimības)

Nr. p.k.	Infekcijas slimības nosaukums	Uzņēmīgās akvakultūras dzīvnieku sugas nosaukums latviešu valodā un latīņu valodā
Zivju infekcijas slimības		
1.	Epizootiskā hematopoētiskā nekroze	Varavīksnes forele (<i>Oncorhynchus mykiss</i>); asaris (<i>Perca fluviatilis</i>)
2.	Epizootiskais čūlu sindroms	<i>Catla</i> ; <i>Channa</i> ; <i>Labeo</i> ; <i>Mastacembelus</i> ; kefales (<i>Mugil</i>); <i>Puntius</i> un <i>Trichogaster</i> ģinšu zivis
Divvāku molusku infekcijas slimības		
3.	Bonamioze	Austrālijas dubļu austere (<i>Ostrea angasi</i>); Čīles plakanā

		austere (<i>Ostrea chilensis</i>)
4.	Perkinsoze	Karaliskā Klusā okeāna austere (<i>Crassostrea gigas</i>); austrumu austere (<i>Crassostrea virginica</i>)
5.	Mikrocitoze	Karaliskā Klusā okeāna austere (<i>Crassostrea gigas</i>); austrumu austere (<i>Crassostrea virginica</i>); olimpijas plakanā austere (<i>Ostrea conchaphila</i>); īstā (dabiskā) austere (<i>Ostrea edulis</i>)
Vēžveidīgo infekcijas slimības		
6.	Taura sindroms	Atlantijas baltā garnele (<i>Penaeus setiferus</i>); zilā garnele (<i>Penaeus stylirostris</i>); baltā garnele (<i>Penaeus vannamei</i>)
7.	Dzeltenās galvas slimība	Ziemeļu brūnā garnele (<i>Penaeus aztecus</i>); ziemeļu rozā garnele (<i>Penaeus duorarum</i>); kuruma garnele (<i>Penaeus japonicus</i>); lielā tīģergarnele (<i>Penaeus monodon</i>); Atlantijas baltā garnele (<i>Penaeus setiferus</i>); zilā garnele (<i>Penaeus stylirostris</i>); baltā garnele (<i>Penaeus vannamei</i>)

II daļa (neeksotiskās infekcijas slimības)

Nr. p.k.	Infekcijas slimības nosaukums	Uzņēmīgās akvakultūras dzīvnieku sugas nosaukums latviešu valodā un latīņu valodā
Zivju infekcijas slimības		
1.	Virālā hemorāģiskā septicēmija	Siļķu ģints (<i>Clupea spp.</i>); sīgu ģints (<i>Coregonus sp.</i>); līdaka (<i>Esox lucius</i>); pikša (<i>Gadus aeglefinus</i>); Klusā okeāna menca (<i>Gadus macrocephalus</i>); menca (<i>Gadus morhua</i>); Klusā okeāna lasis (<i>Oncorhynchus spp.</i>); varavīksnes forele (<i>Oncorhynchus mykiss</i>); ūsainā jūras vēdzele (<i>Onos mustelus</i>); taimiņš (<i>Salmo trutta</i>); akmeņplekste (<i>Scophthalmus maximus</i>); brētliņa (<i>Sprattus sprattus</i>); alata (<i>Thymallus thymallus</i>)
2.	Infekciozā hematopoētiskā nekroze	Ketlasis (<i>Oncorhynchus keta</i>); kižučs (<i>Oncorhynchus kisutch</i>); Tālo austrumu lasis (<i>Oncorhynchus masou</i>); varavīksnes forele (<i>Oncorhynchus mykiss</i>); nerka (<i>Oncorhynchus nerka</i>); amago lasis (<i>Oncorhynchus rhodurus</i>); čaviča (<i>Oncorhynchus tshawytscha</i>); Atlantijas lasis (<i>Salmo salar</i>)
3.	Koi herpes vīruss	Sazāns (<i>Cyprinus carpio</i>)
4.	Lašu infekciozā anēmija	Varavīksnes forele (<i>Oncorhynchus mykiss</i>); Atlantijas lasis (<i>Salmo salar</i>); taimiņš (<i>Salmo trutta</i>)
Divvāku molusku infekcijas slimības		
5.	Marteilioze	Austrālijas dubļu austere (<i>Ostrea angasi</i>); Čīles austere (<i>Ostrea chilensis</i>); īstā dabiskā austere (<i>Ostrea edulis</i>); <i>Ostrea puelchana</i> ; mīdija (<i>Mytilus edulis</i>); Vidusjūras mīdija (<i>Mytilus galloprovincialis</i>)
6.	Bonamioze	Austrālijas dubļu austere (<i>Ostrea angasi</i>); Čīles austere (<i>Ostrea chilensis</i>); olimpijas plakanā austere (<i>Ostrea conchaphila</i>); <i>Ostrea denselamellosa</i> ; īstā dabiskā austere (<i>Ostrea edulis</i>); <i>Ostrea puelchana</i>
Vēžveidīgo infekcijas slimība		
7.	Vēžu baltplankumu slimība	<i>Decapoda</i> kārta

Uzraudzības un kontroles kārtība audzētavās un divvāku molusku audzēšanas zonās

Nr. p.k.	Akvakultūras dzīvnieku suga	Veselības stāvoklis	Riska pakāpe	Uzraudzības veids	Dienesta amatpersonu inspekciju biežums	Veterinārārsta vizīšu biežums	Specifiski norādījumi inspekciju veikšanai, paraugu ņemšanai, kā arī uzraudzībai, kas nepieciešama, lai uzturētu atbilstošu veselības stāvokli	Komentāri
1.	Audzētavā vai divvāku molusku audzēšanas zonā netiek turēti akvakultūras dzīvnieki, kas uzņēmīgi pret šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām	I kategorija (infekcijas slimības neskarta audzētava vai divvāku molusku audzēšanas zona saskaņā ar šo noteikumu 88.1., 88.2., 88.4., 91.1., 91.2.apakšpunktu)	Zema	Pasīva	Reizi četros gados	Reizi četros gados	Specifiskas prasības, lai saglabātu infekcijas slimības neskartas audzētavas vai divvāku molusku audzēšanas zonas statusu saskaņā ar šo noteikumu 96.punktu	Ieteicamais pārbaudžu biežums neattiecas uz īpašajām prasībām katram veselības stāvoklim. Minētās pārbaudes un paraugu ņemšanu apvieno ar dienesta inspekcijām un veterinārārsta vizītēm. Dienesta amatpersonas inspekciju mērķis ir veikt pārbaudes atbilstoši šo noteikumu 5.punktam. Veterinārārsta vizīšu mērķis ir noskaidrot dzīvnieku veselības stāvokli, sniegt akvakultūras nozares uzņēmumu īpašniekiem padomus par akvakultūras dzīvnieku veselības

							jautājumiem
2.	Akvakultūras dzīvnieku sugas, kas ir uzņēmīgas pret šo noteikumu 1.pielikumā minētajām infekcijas slimībām	I kategorija (infekcijas slimības neskarta audzētava vai divvāku molusku audzēšanas zona saskaņā ar šo noteikumu 88.3. un 91.3.apakšpunktu)	Augsta	Aktīva, mērķtiecīga vai pasīva	Reizi gadā	Reizi gadā	
			Vidēja		Reizi divos gados	Reizi divos gados	
			Zema		Reizi divos gados	Reizi divos gados	
		II kategorija (infekcijas slimības skarta audzētava vai divvāku molusku audzēšanas zona, kas pakļauta uzraudzības programmai saskaņā ar šo noteikumu 72., 73. un 74.punktu)	Augsta	Mērķtiecīga	Reizi gadā	Reizi gadā	Specifiskas prasības saskaņā ar šo noteikumu 72., 73. un 74.punktu
			Vidēja		Reizi divos gados	Reizi divos gados	
			Zema		Reizi divos gados	Reizi divos gados	
		III kategorija (nav zināms, vai audzētava vai divvāku molusku audzēšanas zona ir inficēta, un nav ieviesta uzraudzības programma, lai iegūtu infekcijas slimības neskartas audzētavas vai divvāku molusku audzēšanas zonas statusu)	Augsta	Aktīva	Reizi gadā	Trīs reizes gadā	
			Vidēja		Reizi gadā	Divas reizes gadā	
			Zema		Reizi divos gados	Reizi gadā	
		IV kategorija (ir zināms, ka audzētava vai divvāku molusku audzēšanas zona ir inficēta, tā ir pakļauta apkarošanas programmai saskaņā ar šo noteikumu 75.punktu)	Augsta	Mērķtiecīga	Reizi gadā	Reizi gadā	Specifiskas prasības saskaņā ar šo noteikumu 75.punktu
			Vidēja		Reizi divos gados	Reizi divos gados	
			Zema		Reizi divos gados	Reizi divos gados	
		V kategorija (ir zināms, ka audzētava vai divvāku molusku audzēšanas zona ir inficēta, tā ir pakļauta minimālajiem kontroles pasākumiem saskaņā ar šo noteikumu V, VI, VII, VIII un	Augsta	Pasīva	Reizi četros gados (specifiskas prasības)	Reizi gadā	Specifiskas prasības saskaņā ar šo noteikumu V, VI, VII, VIII un IX nodaļu
			Vidēja		Reizi divos gados	Reizi divos gados	
			Zema		Reizi četros gados	Reizi četros gados	

Zemkopības ministrs

M.Roze

3.pielikums
Ministru kabineta
2008.gada 2.jūnija
noteikumiem Nr.400

Audzēšanai un krājumu atjaunošanai paredzētu akvakultūras dzīvnieku veselības stāvoklis un tā sertifikācija zonās un iecirkņos

Nr. p.k.	Kategorija	Veselības stāvoklis	Atļauts ievest akvakultūras dzīvniekus	Veselības sertifikācija		Akvakultūras dzīvniekus atļauts nosūtīt
				ievietot	izvest	
1.	I	Infekcijas slimības neskarta zona vai iecirknis	tikai no I kategorijas zonas vai iecirkņa	Jā	Nav atļauts, ja izved uz III vai V kategorijas zonu vai iecirkni. Atļauts, ja izved uz I, II vai IV kategorijas zonu vai iecirkni	uz visu kategoriju zonu vai iecirkni
2.	II	Darbojas uzraudzības un apkaršanas programma	tikai no I kategorijas zonas vai iecirkņa	Jā	Nē	uz III un V kategorijas zonu vai iecirkni
3.	III	Veselības stāvoklis nav noteikts (nav zināms, vai zona vai iecirknis ir inficēts, un nav ieviesta programma, lai iegūtu infekcijas slimības neskartas zonas vai iecirkņa statusu)	no I, II un III kategorijas zonas vai iecirkņa	Nē	Nē	uz III un V kategorijas zonu vai iecirkni
4.	IV	Zonā vai iecirknī darbojas apkaršanas programma	tikai no I kategorijas zonas vai iecirkņa	Jā	Jā	tikai uz V kategorijas zonu vai iecirkni
5.	V	Inficēta zona vai iecirknis	no visu kategoriju zonām un iecirkņiem	Nē	Jā	tikai uz V kategorijas zonu vai iecirkni

Zemkopības ministrs

M.Roze